

de Răzvan CODRESCU

DE VINĂ EȘTI

*Cînd fratele se crede Dumnezeu, pîrînd să știe-n toate ce-i mai bine, sau în ce chip se
mîntuie și cine, din
vorbe să-l smerești e lucru greu.*

*Arată-i-te tu smerit mereu și roagă-te mai mult ca pentru tine, și ai să vezi cum milele
divine I-or lecui de prea
trufitul eu!*

*Iar dacă-n el păcatul mai dospește, ori pilda ta n-a fost destul de bună, ori ruga ta n-a ars
duhovnicește. Nu-i*

*face lui, ci fă-ți tu însuși vină,
căci tot ce este-n lume se răzbună
pe noi, cînd vrednicia-i prea puțină.*

ZOR DE SLAVĂ

*«Imperiul meu flămînd de zări, în carenici soarele, nici luna nu apune, se-ntinde peste-a
cerului genune, din
jos de vis în sus de Carul Mare.*

*De-a lungul lui, pe dorul șarg călare, cu rîvnă caut, prin lactee dune, străvechiul Șarpe, ca
să-l pot răpune, rupîn
d blestemul firii trecătoare.*

*Căci ce folos atîta mărețiecînd moartea încă e-ncuibată-n noiși mai plătim păcatului
simbrie? Că mă zoresc spre
slava de apoi nu*

*cred să-mi facă Dumnezeu vreo vină,
cît port în duh pecetea lui divină*

»

MAI GREU CA MOARTEA

Mai greu ca moartea e să știi că mori,oricît ar fi credința ta de mare,căci gîndul morții pîn

la vis ne doare

și pîn' la os ne umple de fiori.

Nespuse-or fi cereștile splendoriși fără margini viața viitoare,dar ce lăsăm în lume

fiecare

e-așa de-al nostru

că ne intră-n pori.

E ce-am iubit și ce-am visat vreodată,ce-am măsurat cu simțurile viiși cu-ascuțimea

gîndurilor toată,

ce-a

m început și n-am putut sfîrși...

Oricît de-nalt e-al morții noastre rost,

nimic n-am fi în lipsă de ce-am fost.